

Ezoterická duchovná sieť; Duchovná ochrana Európy?; Vytvoríme v Európe duchovnú základňu?

Karel Funk

Zhrňme si najprv niektoré jeho názory, ktoré uviedol kedysi v rozhovore pre časopis "INFO 3" z novembra 1990 a ktorý bol potom ďalej kopírovaný. Z týchto náhľadov nám potom vyplynie účel a úloha, ktorý - vo všetkej skromnosti - sledujú aj naše víkendové stretnutia. Najprv teda niekoľko výkladov, poprosím o trochu trpezlivosti.

O kom je reč? Profesor Bernard Lievegoed je už mýtus. Roky bol predsedom Anthroposofickej spoločnosti v Holandsku, lekárom psychológom, liečivým pedagógom, zakladateľom známej NPI, inštitútu pre vývoj organizácií, poradcom podnikov všetkých druhov, ktoré sprevádzal v ich vývoji. Lievegoed je autorom mnohých kníh, mnoho významných špičkových síl v hospodárstve patrilo k jeho priateľom, a súčasne hral ústrednú úlohu pri výstavbe niekoľkých anthroposofických inštitútov. Osoba zakladateľa, ktorý sa nehanbil zastupovať nepohodlných, vlastní myšlienky, ktorá zožali okrem porozumenia aj neporozumenie a ktorá založením NPI, liečebno pedagogického domu "Zonnhuis", Vrije Hogeschool a iných inštitúcií bola zjavne úspešná. Jeho kniha o vývoji organizácií bola bestsellerom v Holandsku, každý podnikateľ ju mal na svojom písacom stole. Bola preložená do viacerých jazykov. Na väčšine univerzít je teraz v dôsledku toho katedra vývoja organizácií.

Najprv však trocha vysvetlenie.

Vieme, že na ľudstvo pôsobia dve odporujúce mocnosti: Lucifer (predčasné vyťahovanie človeka nahor, únik, pohodlnosť, sláva, efektná okázalá duchovnosť, póza svätosti, pýcha, plytké nadšenie, zamilovanosť do vlastných predstáv, z ktorých človek nechce vyjsť), a Ahriman (pripútanosť človeka k hmote, prízemnosť, peniaze, technika, stroje, zmechanizovanie všetkého ..., vedie k materiálnej pohodlnosti, odťahuje od tvorivej samostatnej činnosti). Lucifer pôsobí hore, Ahriman dole do hmoty. Obaja pôsobia v našich vnútroch a len stredom medzi nimi je cesta bezpečná. Stredom je harmónia Kristovej múdrosti, lásky a vôle. Obaja, Ahriman aj Lucifer, pôsobia aj na ľudstvo ako celok, obvykle sa "preťahujú" o ľudstvo, ale v obdobiach pri celých tisícročiach, teda aj okolo roku 2000, pôsobia obaja súčasne, spoločne. Teda: v normálnych časoch pôsobí Lucifer a Ahriman proti sebe. Na prelome tisícročia, teda v rytme 10 x 10 x 10 pracujú spoločne a snažia sa spoločne uchopiť človeka. Príkladom môže byť hnutie New Age a jemu podobné: Luciferské vplyvy usilujú o predčasné, nepodložené zduchovnenie, o nezrelý únik k duchu - a zároveň ahrimanskými vplyvmi zapadá toto hnutie do komercie, obchodu, do mechanických prostriedkov na liečenie, na nabíjanie energiou atď. Nie náhodou sa toto hnutie vyvinulo približne na prelome tisícročí (nejde presne o rok 2000, ale o niekoľko rokov až desaťročí pred i po).

Ich spoločné pôsobenie vidíme práve dnes v tom, čo sa týka nás všetkých, bez toho aby sme si to uvedomovali: Ahriman umožňuje strojmi, technikou, mechanizáciou a automatizáciou skracovať pracovnú dobu a rozmnožovať voľný čas. Hneď za ním čaká Lucifer so svojimi stále novými a novými nápaditými lákadlami, ako voľný čas využívať. Berie réžiu našich zábav do svojich rúk.

Výrazným náboženským Luciferovým nástrojom vo svetovom meradle je od začiatku islam. Prežijeme teda - predpovedal roku 1990 Lievegoed - znovuoživenie islamu. Vidíme dnes, že pokus o expanziu aj do tradične kresťanských, najmä európskych krajín už nastal. Ahrimanovým nástrojom na zemi sú marsičkí démoni, ktorí majú svoje centrum uprostred Mongolska. Odtiaľ šíri Ahriman svoj vplyv, ktorý prechádza po 3000 rokoch po zemi, 700 rokov je pokoj, 100 rokov sú Mongoli aktívny. Nachádzame sa uprostred tejto fázy.

Aby sme porozumeli, môžeme uviesť príbehy z histórie:

Príbeh prvý: skôr sa vplyv týchto marsických démonov odohrával len v Číne. To môžeme sledovať v análoch. V čase po Kristovi chceli Mongoli postúpiť až do Európy. Tento duch sa prebúdzal v rokoch 350 - 450. Do Európy prichádza Attila, usadzuje sa v Uhorsku. Chce dobyť Európu a tiahne na sever do Francúzska. Rimania vysielajú svoje légie a k prvej zrážke dochádza na Márne. Attila je zatlačený naspäť, ale nie je porazený. Vykoná rýchlu cestu cez Alpy a kým Rimania sú stále vo Francúzsku, ťahá Attila cez severné Taliansko pred brány Ríma. Sľubuje svojim mužom, že budú môcť zrovnáť Rím so zemou. - Potom proti nemu vystúpi pápež Lev II., v ornáte a s krížom v ruke. Legenda hovorí, že v ten okamih mal Attila videnie a videl archanjela Michaela na veľkom bielom koni nad mrakmi. Nevieme, čo je na tom pravdy, ale je skutočnosťou, že Attila nezrovnal Rím so zemou a že sa so svojím vojskom rýchlo vrátil naspäť do Uhorska. Za pol roka potom zomrel a do roka nebol v Európe ani jeden Mongol. Rudolf Steiner k tomu hovorí, že Attilovi ľudia boli posadnutí marsickými démonmi. Mali moc, pretože ostatní mali strach. Avšak: v okamihu, keď sa zjavil veľký zasvätenec v Kristovom svetle, začali démoni utekať a útočníci akoby sa prebudili zo sna! Začali uvažovať: Čo tu robíme v cudzej krajine, sme malá skupina, obklopená nepriateľmi! - Rýchlo späť!

Príbeh druhý - o 800 rokov neskôr: 1150 - 1250. Od roku 1150 sú Mongoli nepokojní. Objavuje sa medzi nimi mladý chán, ktorý postupne získava moc. Tento, neskôr nazývaný Džingis Chán, získava vládu nad celým Mongolskom. Je opakovane vzatý do väzenia a oslobodený a zakaždým získava viac sily. V análoch sa hovorí, že ho uchopili duchovia vzduchu a ako vo víre ho oslobodili zo zajatia. Tomu predchádzala vlna strachu. Číňania vystavali proti jeho útoku veľkú stenu, ale tá tiež nebola silnejšia ako odvaha ich obrancov. Čo robí Ahriman? Marsičkí démoni vyvolávajú strach a keď Džingis Chán a jeho strýko Kublaj Chán stojí pred čínskou stenou, obrancovia sa rozprchli. Démonický Mongol mohol bez zábran vtiahnuť do Číny. Tiahne do Perzie, spustoší veľkú časť krajiny, tiahne do Grécka a nakoniec sa usadí v južnom Rusku. Rozhodne sa, že Západnú Európu dobyje veľkými nájazdami, jeden cez Uhorsko a druhý cez Sliezske. Severné vojsko stojí v roku 1241 v blízkosti Vroclavi v Liegnitzu. Sliezski rytieri a všetci, ktorí sa mohli pohybovať, tiahli proti Mongolom do poľa, medzi nimi gróf Wilhelm a jeho synovia. Starý opát von Leubusz vystupuje ešte v 94 rokoch na koňa. Nikto z obrancov neprežil. Brána do Európy bola otvorená, nechránená. Každý sa domnieval, že teraz je všetko stratené. Ďalší deň išla na bojové pole svätá Hedviga, išla hľadať svojich príbuzných. Spoznáva ich, pretože každý z nich mal šesť prstov na nohe, tak tomu bolo v ich rode. Nenachádza už žiadneho Mongola, - boli to divosi, vrátili sa na koňoch a po troch mesiacoch nebol ani jeden Mongol západne od Mongolska. Hedviga bola tetou Alžbety Durínskej a bola tiež kresťanským zasvätencom. Aj tu to bola svetelná aura kresťanských zasvätencom, ktorá dohnala démonov k úteku.

Tu to bolo presne rovnako ako v Ríme: potom, keď Rimania zvíťazili v bitke, nastáva akoby prebudenie zo sna a Mongoli opúšťajú Európu.

A dnes? Teraz sa dá vypočítať, že ďalšie perióda je alebo bude medzi rokmi 1950 - 2050. Podľa tvrdenia Lievegoeda z roku 1990 sa bude až do prelomu tisícročia všetko odohrávať v Ázii, potom to nejakou formou prejde na Západ. Potom tu budeme mať nielen zaktivizovaný islam, ale prídu aj démonmi posadnutí Mongoli. Prirodzene, tentoraz neprídu na koni, ale prídu. Zaujímavé je vyjadrenie Rudolfa Steinera už z roku 1924 na poľnohospodárskom kurze vo Vroclavi. Vtedy povedal: "Protiklad medzi Ruskom a Amerikou, to je len zdanie. K pravému rozporu dôjde medzi Čínou a Amerikou. Či pôjde cez Európu alebo cez Tichý oceán, to je otázkou. Európa môže dúfať, že sa to bude diať cez Tichý oceán. "A aká bude teraz ochrana? Opäť bude záležať na tom, či bude Európa vyžarovať dostatok kresťanského svetla.

Prvé symptómy osudovej križovatky sú už tu. Z nevýznamných ťažkých veží v piesočnatých púšťach sa stali mohutné arabské naftové štáty. V konflikte v Perzskom zálive dobyla západná aliancia Pyrrhovo víťazstvo! A Čína? Mao-Ce-tung bol za japonskej invázie odrazený v boji o hegemoniu v Číne. Tu učinil veľké ťaženie do Severnej Číny (v blízkosti Mongolska). Čo tam robil? Nechal sa inšpirovať marsickými démonmi, vracia sa ako marx-leninista, utužuje komunistický teror a preosieva a pustoší hmotne i morálne celú Čínu. Stará kultúra bola zničená, knihy spálené, chrámy rozbořené, umelecké poklady znehodnotené, zomreli milióny ľudí - kultúrna revolúcia jedného hrozného muža. Tak hrozí môžu byť len marsickí démoni. A predsa to sú len predchodcovia.

Ak budeme uvažovať v zmysle spojeného pôsobenia Lucifera a Ahrimana až do dnešnej doby, teda krátko po prelome tisícročia, potom vidíme v Číne zreteľne spojenie démonického ľavicovej ideológie Lucifera s hmotárstvom Ahrimana. Môžeme si klásť aj otázku, čo môže vzísť zo zaplavenia sveta výrobkami expandujúcej čínskej ekonomiky začiatkom 21. storočia, keď sa v Číne kombinuje démonická komunistická idea, zavedená Maom, s najbrutálnejšou formou ahrimanskej ziskuchtivosti, ktorá prekoná všetky kritizované prvky bezohľadnosti voči robotníkom v prvých štádiách kapitalizmu. Najťažšími utláčateľmi sú aktívni členovia komunistickej strany, vracajúci v podobe celých rodových podnikateľských gangov krajinu do pomerov otrokárstva.

Rozhodujúca bude duchovná situácia v Európe! Preto je našou úlohou, aby sme tu vybudovali ezoterickú kresťanskú sieť. To by mala byť naša starosť, či sa to podarí. Ak sa nám to podarí, nebudú sem démoni chcieť prísť, alebo keď sem predsa len prídu, potom sa zľaknú. Je našou úlohou, anthroposofov aj tých, ktorí ešte len smerujú k tomuto ezoterickému kresťanstvu, vytvoriť kresťanskú infraštruktúru. Tým bude atmosféra presvietená kresťanským svetlom. Toto svetlo nevidíme, ale démoni sa ho zľaknú. Delá ich nebudú môcť zadržať, ale zadržať ich môže kresťanská infraštruktúra. Prípadný ďalší kresťanský zasvätenec môže pôsobiť iba vtedy, ak bude existovať kresťanská základňa.

Ale nemyslíme si, že tým sú mienené len nejaké vonkajšie cirkvi a školy. Poobzerajte sa sami, opustíte na chvíľu svoj často podmračený alebo nihilistický vzťah k súčasnému svetu, a hľadajte okolo seba.

Lievegoed uvádza, že môžeme nájsť napríklad továreň, v ktorej budú snád traja alebo štyria ľudia aktívni, ktorí porozumejú niečomu z toho, čo chce duchovná veda, antroposofia.

Na otázku, či záleží na istom spoločenstve alebo na jednotlivcej osobe, ako tomu bolo u pápeža Leva II. alebo u Hedvigy Sliezskej, Lievegoed odpovedal: Lev a Hedviga neboli sami,

prežiarili krajinu kresťanským svetlom, elementárne bytosti boli takmer pokresťančelé. Bola to jedna osoba, ktorá to vykonala, ale štruktúra existovala ako pre Leva v Ríme, tak pre Hedvigu v Sliezsku. Hedviga založila kláštor a ovplyvnila intenzívny duchovný život.

Môže to tak byť aj dnes, na začiatku nového tisícročia. Je to jediná cesta.

Keď Rudolf Steiner hovoril o budúcnosti, potom hovoril o akomkoľvek možnom vývoji. V slobode ľudí tkvie, že môžu vyvolať jedno alebo druhé. Teraz je našou úlohou v Európe, aby sme založili kresťanskú infraštruktúru: všade založiť malé a väčšie zariadenia, kde sa bude intenzívne duchovne konať a pracovať. Potom vytvoríme základ našej budúcnosti vo veľkom duchovnom boji a cibrenie, v ktorom sa nachádzame! A že sme slabí, že nemáme možnosti? Je to len na nás! Aj teraz môže pre nás v tichosti platiť výstižné heslo z Novembra 1989: Kto, keď nie my? Kedy, keď nie dnes?

Václav Havel bol "šialenec", ktorý o čosi pravdivého pre ľudí usiloval, a to len z princípu. Pravda, láska, sloboda sú hodnoty samy o sebe, netreba ich zdôvodňovať. Cítil nutnosť hovoriť a žiť pravdu. Nevedel, že to tu "rupne" a že teda bude zbavený tejto tiaže, nevedel nikdy, koľko rokov väzenia dostane a či sa z neho vráti. Dnes sa ale nemusíme už nechať zatvárať. Snáď je to aj tým ťažšie. Môžeme slobodne beztretno kritizovať, teda to z plných pľúc robíme. Bohužiaľ len smerom von, nie u seba.

Pravá duchovnosť sa rodí z živej praxe, snáď tápavo, neisto, ale poctivo, trpezlivo, rovnomerne, s vierou, nádejou a láskou. K duchu nevedú cesty v štýle - povedz mi, ako mám držať ruky pri nabíjaní sa energiou zo stromu, daj mi bio-dynamický kalendár správneho výsevu a ja budem siať, povedz mi ku komu a ako sa mám modliť ... To by boli prvky sektárstva.

Tak ako bola vyššie zmienka o továrni s niekoľkými vnútorne aktívnymi zamestnancami, pamätám na niekdajší úrad s niekoľkými podobnými, ktorí neviditeľne presvecovali celé okolie. Kým tu boli, lepšie sa tu dýchalo.

Viem o lekárke, ktorá presvetľuje celé okolie, pacienta berie ako partnera, osvieži ho a naplní radosťou a nádejou. Berie si jeho problémy za svoje a nechá ho, aby si vzal za svoje jej radosť a nádej. A nikomu sa ani nepriznáva, koľko rokov po vyštudovaní medicíny študovala ešte antropozofickú a holistickú medicínu.

Viem o vedúcej odboru alternatívneho školstva na jednom KÚ, ktorá môže ovplyvňovať všeličo.

Poznám úradníkov, ktorí, pokiaľ to ide, pomáhajú bezradným ľuďom pri priehradke a od ktorých si odnášame pocit spolupatričnosti so zástupcami štátnej inštitúcie, ktorú potrebujeme.

Viem o vyučujúcej na Juhočeskej univerzite (bola na našom minulom stretnutí), ktorá bez toho, aby navonok agitovala, dáva študentom ten najúžasnejší vklad, alebo sprevádza návštevníkov po svojej ojedinelej biozahrade.

Viem o svojom priateľovi - architektovi, ktorý so záujemcom o projekt po dlhú dobu modeluje jeho predstavy, obaja nad prácou hlbajú, nechávajú ju zrietať ..., až je na konci dom, kde sa dobre býva a ktorý si záujemca vysníval a vymodeloval najprv doma alebo v ateliéri.

Viem o riaditeľoch rôznych organizácií, od pôrodníc, kde sa vstupuje do tohto sveta, cez waldorfské škôlky a školy, až po zdravotne sociálne zariadenie, kde sa umiera, a títo riaditelia, bez toho, aby vykrikovali čosi o prepracovanosti alebo že sú "na mŕtvicu", ani to, o čo sa v súkromí zaujímajú, len ľahko korigujú dianie vecí do správnych koľají, a druhí, najmä zamestnanci, "len" potrebujú ich dušu, ich auru, potrebujú vedieť, že tam sú. Rozsvecujú ich priestor.

Viem o nakladateľovi, ktorý ..., ale čo by som sa rozpisoval, dosad'te si sami. Každý z čitateľov určite vie o niekom podobnom.

A konečne: Vieme mnohí o tom, ako sa spoločnými silami, posadení do pomyselného kruhu pri občasných víkendových stretnutiach, dostávame do dôvernej blízkosti výroku - Kde sú dvaja alebo traja atď v mene Mojom, som medzi nimi. Nejde tam ani o mentalitu čajového večierku, ani o chtivosť nejakého energetického nabitia pre seba, ani o poval'ovanie sa v pocite výlučnosti nás veriacich či nás duchovných. Občas sa ale zadarí pociťovať aj vyššie požehnanie, občas sa snáď máličko pootvorí nebesia s novým živým poznaním, ktoré prúdi priamo do vnútra. Záleží na nás všetkých.

Nezáleží na tom, kto a ako diskutuje, alebo či aktívne mlčí. Z takých chvíľ potom vychádzajú aj nitky, ktoré sa môžu podieľať na onej kresťanskej "infraštruktúre", o ktorej jasnozrivo hovoril pán profesor Lievegoed. Iste, že sú rôzne stupne pokročilosti. Niektorí si na pokročilosť len hrajú, iní ju žijú. Majme úctu k pokročilejším, ale majme aj nádej, ba vedomie, že každý máme svoju úlohu a každý máme aj svoje možnosti dozrievania a pôsobenia na zlepšenie sveta. Aj vnútorné zrenie tých, ktorí sú bez možnosti stretávania je dôležitou úlohou, ktorá sa priebežne integruje do duchovného organizmu našej vlasti, Európy i sveta. S použitím niektorých myšlienok profesora Lievegoeda som sa tu snažil konkrétnejšie ujasniť, ako môže byť naše poctivé úsilie bezprostrednou súčasťou svetového diania, aj keby sme zatiaľ nevideli žiadne ovocie.